

- 2) A versenyképes és hátrányos megkülönböztetéstől mentes villamosenergia-piacon az említett európai szabályozással ellentétes-e az olyan környezetvédelmi adók előírása, amelyek kivetését a nukleáris tevékenységre jellemző szennyezési teherrel igazolják, azonban valamely konkrét jogszabályi előírás nélkül – a törvény preambulumban kívánják igazolni oly módon, hogy a kiégett fűtőelemek és radioaktív hulladékok termelését terhelő adó tekintetében a normatív erejű törvényi szövegben mellőzik a fedezendő költségek internalizálásának feltüntetését, és a radioaktív hulladékok elhelyezése tekintetében szintén hiányzik a konkrét jogszabályi rendelkezés, tekintettel arra, hogy a kezelési és tárolási költségeket már egyéb adók fedezik, egyébként pedig nem határozzák meg egyértelműen a beszedett összegek rendeltetését, és az említett vállalkozások kötelesek 1 200 millió euró összeg erejéig e tekintetben polgári jogi felelősséget vállalni?
- 3) A 2009/72/EK irányelv 3. cikkének (2) bekezdésével, amely rendelkezés szerint a nukleáris energiát előállító ipar tekintetében általános gazdasági érdekből – ideértve a környezetvédelmet is – előírandó különös kötelezettségeket egyértelműen meg kell határozni, továbbá azoknak átláthatóknak, hátrányos megkülönböztetéstől mentesnek és ellenőrizhetőnek kell lenniük, ellentétesek-e a 15/2012. sz. törvényben előírt adók, ha a környezetvédelmi célkitűzés és a környezetvédelmi adókat meghatározó jegyeket konkrétan nem tüntetik fel a normatív erejű jogszabályi rendelkezést tartalmazó részben?
- 4) Az Európai Unió működéséről szóló szerződés 191. cikkének (2) bekezdése szerinti „szennyező fizet” elvével, az Európai Unió Alapjogi Chartája 20. és 21. cikke szerinti egyenlőség és hátrányos megkülönböztetés tilalmának elvével, és a 2005/89/EK irányelv<sup>(1)</sup> 3. és 5. cikkével, amelyek „a villamos energia belső piaca megfelelő működését” kívánják biztosítani, felszólítva a tagállamokat arra, hogy biztosítsák, hogy „az ezzel az irányelvel összhangban elfogadott intézkedések megkülönböztetésmentesek, és nem rónak túlzott terhet a piaci szereplőkre”, ellentétes-e az olyan nemzeti szabályozás, amely az árdeficit finanszírozását a villamosenergia-ágazat vállalkozásainak egészére hárítja, de az atomerőműveket működtető vállalkozásokra (kivéve a megújuló jellegűnek tekintett vízierőműveket üzemeltető vállalkozásokat) különösen nagy adóterhet ró, amely által e vállalkozásokra nagyobb hozzájárulási teher hárul egyéb olyan vállalkozásokhoz képest, amelyek e költségek viselése nélkül működnek az energetikai piacon, közülük néhányan nagy szennyezéskibocsátóként, és a nukleáris tevékenységben rejlő kockázatok és bizonytalanságok miatt az adókat környezetvédelmi okokkal igazolják, a költségek konkrét meghatározása és a beszedett összegek környezetvédelmi rendeltetésének megállapítása nélkül, míg a hulladékok kezelésének és elhelyezésének költségeit már egyéb adókból fedezik, és az atomerőműveket működtető vállalkozásoknak polgári jogi felelősséget kell vállalniuk, mivel e nemzeti szabályozás torzítja a liberalizált belső piac követelményeinek megfelelő szabad versenyt, egyéb olyan villamosenergia-termelőket előnyben részesítve, amelyeknek nem kell ilyen adókat fizetniük annak ellenére, hogy szennyezőbb termelési forrást használnak?
- 5) Az Európai Unió működéséről szóló szerződés 191. cikkének a „szennyező fizet elvét” megállapító (2) bekezdésével ellentétes-e a nukleáris energia előállításából származó kiégett fűtőelemek és radioaktív hulladékok termelését terhelő olyan adó, amelyet csak a nukleárisenergia-termelő iparra hárítanak, figyelmen kívül hagyva bármely egyéb olyan ágazatot, amely ilyen hulladékokat termelhet, és ennélfogva a nukleáris anyagot vagy forrást felhasználó tevékenységet végző egyéb vállalkozásokat a környezetvédelmi értékekre gyakorolt hatásuk ellenére nem terheli ilyen adó?

<sup>(1)</sup> A villamos energia belső piacára vonatkozó közös szabályokról és a 2003/54/EK irányelv hatályon kívül helyezéséről szóló, 2009. július 13-i 2009/72/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv (HL 2009. L 211., 55. o.; helyesbítés: HL 2015. L 167., 94. o.).

<sup>(2)</sup> A villamosenergia-ellátás biztonságát és az infrastrukturális beruházások védelmét célzó intézkedésekről szóló, 2006. január 18-i 2005/89/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv (HL 2006. L 33., 22. o.).

**A Tribunal Supremo (Spanyolország) által 2018. február 6-án benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem – Endesa Generación, S.A. kontra Administración General del Estado és Iberdrola Generación Nuclear S.A.U.**

(C-82/18. sz. ügy)

(2018/C 182/04)

Az eljárás nyelve: spanyol

**A kérdést előterjesztő bíróság**

Tribunal Supremo

## Az alapeljárás felei

Felülvizsgálati kérelmet előterjesztő fél: Endesa Generación, S.A.

Ellenérdeklő felek: Administración General del Estado és Iberdrola Generación Nuclear S.A.U.

## Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdések

- 1) Az Európai Unió működéséről szóló szerződés 191. cikkének (2) bekezdésében foglalt „szennyező fizet” elvével, ezen elvet az Alapjogi Chartának az egyenlőség és hátrányos megkülönböztetés tilalmának alapelveit megállapító 20. és 21. cikkével összefüggésben értelmezve, ezeket kivetítve a 2009/72/[EK] irányelv<sup>(1)</sup> 3. cikkének (1) és (2) bekezdésében foglalt szabályozásra, amennyiben annak célja egyebek mellett a versenyképes és hátrányos megkülönböztetéstől mentes villamosenergia-piac, anélkül hogy általános gazdasági érdeken túl, beleértve a környezetvédelmet, azt módosítani lehetne, ellentétes-e az olyan adók előírása, amelyek kizárólag a nukleáris energiát felhasználó villamosenergia-termelő vállalkozásokra hárulnak, ha az említett adóterhek fő célja nem környezetvédelmi jellegű, hanem a villamos energia finanszírozási rendszere bevételi összegének növelésére irányul oly módon, hogy e vállalkozások az ugyanazon tevékenységet végző többi vállalkozáshoz képest nagyobb terhet vállalnak az árdeficit finanszírozásában?
- 2) A versenyképes és hátrányos megkülönböztetéstől mentes villamosenergia-piacon az európai szabályozás megengedi-e környezetvédelmi adók előírását, a nukleáris tevékenységre jellemző, azzal együtt járó szennyezési teherrel igazolva annak kivetését, azonban valamely konkrét jogszabályi előírás nélkül – a törvény preambulumban próbálják igazolni oly módon, hogy a kiégett fűtőelemek és radioaktív hulladékok termelését terhelő adó tekintetében a normatív erejű törvényi szövegben mellőzik a fedezendő költségek internalizálásának feltüntetését, és a radioaktív hulladékok elhelyezése tekintetében szintén hiányzik a konkrét jogszabályi rendelkezés, tekintettel arra, hogy a kezelési és tárolási költségeket már egyéb adók fedezik, egyébként pedig nem határozzák meg egyértelműen a beszedett összegek rendeltetését, és az említett vállalkozások kötelesek 1 200 millió euró összeg erejéig e tekintetben polgári jogi felelősséget vállalni?
- 3) Teljesül-e az említett irányelv 3. cikkének (2) bekezdésében foglalt azon követelmény, miszerint az általános gazdasági érdekből – beleértve a környezetvédelmet is – előírt kötelezettségeket egyértelműen határozzák meg, továbbá azok átláthatók, hátrányos megkülönböztetéstől mentesek és ellenőrizhetők legyenek, ha a környezetvédelmi célkitűzést és a környezetvédelmi adókat meghatározó jellegzetes jegyeket konkrétan nem tüntetik fel a normatív erejű jogszabályi rendelkezést tartalmazó részben?
- 4) Az Európai Unió működéséről szóló szerződés 191. cikkének (2) bekezdése szerinti „szennyező fizet” elvével, az Európai Unió Alapjogi Chartájának 20. és 21. cikke szerinti egyenlőség és hátrányos megkülönböztetés tilalmának elvével, és a 2005/89/EK irányelv<sup>(2)</sup> 3. és 5. cikkével, amelyek „a villamos energia belső piaca megfelelő működését” kívánják biztosítani, felszólítva a tagállamokat arra, hogy biztosítsák, hogy „az ezzel az irányelvvel összhangban elfogadott intézkedések megkülönböztetésmentesek, és nem rónak túlzott terheket a piaci szereplőkre”, ellentétes-e az olyan nemzeti szabályozás, amely az árdeficit finanszírozását a villamosenergia-ágazat vállalkozásainak egészére hárítja, de az atomerőműveket működtető vállalkozásokra (kivéve a megújuló jellegűnek tekintett vízierőműveket üzemeltető vállalkozásokat) különösen nagy adóterhet rő, amely által e vállalkozásokra nagyobb hozzájárulási teher hárul egyéb olyan vállalkozásokhoz képest, amelyek e költségek viselése nélkül működnek az energetikai piacon, közülük néhányan nagy szennyezéskibocsátóként, és a nukleáris tevékenységben rejlő kockázatok és bizonytalanságok miatt az adókat környezetvédelmi okokkal igazolják, a költségek konkrét meghatározása és a beszedett összegek környezetvédelmi rendeltetésének megállapítása nélkül, míg a hulladékok kezelését és elhelyezését egyéb adókból fedezik, és az atomerőműveket működtető vállalkozásoknak polgári jogi felelősséget kell vállalniuk, mivel e nemzeti szabályozás torzítja a liberalizált belső piac követelményeinek megfelelő szabad versenyt, egyéb olyan villamosenergia-termelőket előnyben részesítve, amelyeknek nem kell környezetvédelmi adót fizetniük, noha szennyezőbb termelési forrást használnak?

- 5) Az Európai Unió működéséről szóló szerződés 191. cikkének a „szennyező fizet elvét” megállapító (2) bekezdésével ellentétes-e a nukleáris energia előállításából származó kiegészítő fűtőelemek és radioaktív hulladékok termelését terhelő olyan adó, amelyet csak a nukleárisenergia-termelő iparra hárítanak, figyelmen kívül hagyva bármely egyéb ágazatot, amely ilyen hulladékokat termelhet, és ennél fogva a nukleáris anyagot vagy forrást felhasználó tevékenységet végző egyéb vállalkozásokat a védendő környezetre gyakorolt hatásuk ellenére nem terheli ilyen adó?

<sup>(1)</sup> A villamos energia belső piacára vonatkozó közös szabályokról és a 2003/54/EK irányelv hatályon kívül helyezéséről szóló, 2009. július 13-i 2009/72/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv (HL 2009. L 211., 55. o.; helyesbítés: HL 2015. L 167., 94. o.).

<sup>(2)</sup> A villamosenergia-ellátás biztonságát és az infrastrukturális beruházások védelmét célzó intézkedésekről szóló, 2006. január 18-i 2005/89/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv (HL 2006. L 33., 22. o.).

**A Tribunal Supremo (Spanyolország) által 2018. február 7-én benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem – Iberdrola Generación Nuclear S.A.U. kontra Administración General del Estado**

**(C-83/18. sz. ügy)**

(2018/C 182/05)

Az eljárás nyelve: spanyol

**A kérdést előterjesztő bíróság**

Tribunal Supremo

**Az alapeljárás felei**

Felülvizsgálati kérelmet előterjesztő fél: Iberdrola Generación Nuclear S.A.U.

Ellenérdekű fél: Administración General del Estado

**Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdések**

- 1) Az Európai Unió működéséről szóló szerződés 191. cikkének (2) bekezdésében foglalt „szennyező fizet” elvével, ezen elvet az Alapjogi Chartának az egyenlőség és hátrányos megkülönböztetés tilalmának alapelveit megállapító 20. és 21. cikkével összefüggésben értelmezve, ezeket kivetítve a 2009/72/[EK] irányelv <sup>(1)</sup> 3. cikkének (1) és (2) bekezdésében foglalt szabályozásra, amennyiben annak célja egyebek mellett a versenyképes és hátrányos megkülönböztetéstől mentes villamosenergia-piac, anélkül hogy általános gazdasági érdeken túl, beleértve a környezetvédelmet, azt módosítani lehetne, ellentétes-e az olyan adók előírása, amelyek kizárólag a nukleáris energiát felhasználó villamosenergia-termelő vállalkozásokra hárulnak, ha az említett adóterhek fő célja nem környezetvédelmi jellegű, hanem a villamos energia finanszírozási rendszere bevételi összegének növelésére irányul oly módon, hogy e vállalkozások az ugyanazon tevékenységet végző többi vállalkozáshoz képest nagyobb terhet vállalnak az árdeficit finanszírozásában?
- 2) A versenyképes és hátrányos megkülönböztetéstől mentes villamosenergia-piacon az európai szabályozás megengedi-e környezetvédelmi adók előírását, a nukleáris tevékenységre jellemző, azzal együtt járó szennyezési teherrel igazolva annak kivetését, azonban valamely konkrét jogszabályi előírás nélkül – a törvény preambulumban próbálják igazolni oly módon, hogy a kiegészítő fűtőelemek és radioaktív hulladékok termelését terhelő adó tekintetében a normatív erejű törvényi szövegben mellőzik a fedezendő költségek internalizálásának feltüntetését, és a radioaktív hulladékok elhelyezése tekintetében szintén hiányzik a konkrét jogszabályi rendelkezés, tekintettel arra, hogy a kezelési és tárolási költségeket már egyéb adók fedezik, egyébként pedig nem határozzák meg egyértelműen a beszedett összegek rendelkezését, és az említett vállalkozások kötelesek 1 200 millió euró összeg erejéig e tekintetben polgári jogi felelősséget vállalni?
- 3) Teljesül-e az említett irányelv 3. cikkének (2) bekezdésében foglalt azon követelmény, miszerint az általános gazdasági érdekből – beleértve a környezetvédelmet is – előírt kötelezettségeket egyértelműen határozzák meg, továbbá azok átláthatók, hátrányos megkülönböztetéstől mentesek és ellenőrizhetők legyenek, ha a környezetvédelmi célkitűzést és a környezetvédelmi adókat meghatározó jellegzetes jegyeket konkrétan nem tüntetik fel a normatív erejű jogszabályi rendelkezést tartalmazó részben?